

CLIV.

F o r s l a g

til

Lyendelov for Kongeriget Danmark.

(Vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget den 20de Februar 1854.)

§ 1.

Den, der har fyldt sit 18de Aar, kan gyldigen bortfæste sig som Lyende. Paa yngre Personers Vegne skeer saavel Indgaaelse som Opsigelse af Lyendeforholdet af Forældre eller andre Foresatte, der dog kunne bemyndige den Paagjældende til selv at gjøre dette. En for en Umyndig indgaaet Lyendecontract kan ikke være forbindende for Lyendet længere, end at det, efter at have opnaaet en Alder af 18 Aar, kan med sædvanligt Varsel (§ 40) opsigte Tjenesten til den første almindelige Skiftetid (§ 11).

§ 2.

Bevilling til at være Fæstemand kan meddeles af Dyrigheden paa ethvert Sted, hvor der viser sig Trang til at have en Fæstemand. I Kjøbenhavn kan Ingen drive Forretning som Fæstemand uden en saadan Bevilling. Dyrigheden fastsætter en passende Betaling, som den af samme beskikkede Fæstemand maa tage for sine Forretninger, og meddeler ham de fornødne Forholdsregler.

§ 3.

En Fæstemand skal troligen meddele dem, som ved hans Medvirkning ville antage et Lyende, hvad han veed om dets Brugbarhed og andre Egenskaber.

Unbefaler han som brugbart eller tilforladeligt et Lyende, om hvilket han veed, at det har vilst sig udueligt eller er fundet i Utroskab, skal han foruden at erstatte den Skade, som Huusbonden derved lider, bøde fra 5 til

20 Rd., og kan efter Omstændighederne, hvis han har Bevilling som Fæstemand, dømmes til at have denne forbrudt, hvilken sidste Folge altid indtræder, naar han anden Gang findes skyldig i samme Brøde.

§ 4.

Forleder en Fæstemand et Lyende til at forlade dets Tjeneste for at antage en anden, skal han straffes paa samme Maade, som er bestemt i § 3.

§ 5.

Dnster Nogen sin Tjeneste som Lyende opbudt ved Kirkestævne paa Landet, skal Sognefogden foretage saadan Opbydelse uden Betaling.

§ 6.

En affluttet Overenskomst om Tjenesteforhold er bindende for enhver af Parterne, uden Hensyn til, om Fæstepenge ere givne eller ikke.

Ere Fæstepenge givne, afdrages de ikke i Lønnen, medmindre anderledes er vedtaget.

§ 7.

Størrelsen og Betsaffenheden af den Løn og andet Vederlag, som Lyendet skal have for sin Tjeneste, beroer ganske paa Overenskomst. Er derom Intet vedtaget mellem Parterne, da skal Lyendet have et saadant Vederlag, som paa det Sted, hvor Tjenesten udføres, er almindeligt for et Lyende i lignende Stilling. Hvad i saa Henseende er Regel, afgjøres af Politivirigheden.